

1 februari
De kracht van kleine verhalen
Emmaüs

Meenemen: tweede micro
Copie van de Emmaüsgangers

Welkom en inleiding

Welkom, zoekende mens naar de zin van het leven.

Welkom, jij, met uw kracht en zwakheid.

Welkom, jij, zoekend naar licht en warmte.

Welkom jij, zoekend naar houvast in de toekomst.

Plaatsen wij ons ook vandaag onder de hoede van de Ene, de Stem die ons aanmoedigt om de Weg te gaan. Plaatsen wij ons ook in de Naam van onze liefste medemens, Jezus van Nazareth, en in de Naaam van de levengevende Geest.

In het kader van ons jaarthema, de kracht van de kleine verhalen, hebben we reeds enkele organisaties mogen beluisteren. Organisaties die met kleine of grotere stappen iets betekenen in onze maatschappij. Vandaag zullen we het boeiend verhaal beluisteren van een krachtige organisatie. Heel bekend in Aalst, en ook daarbuiten. Het is als een oase temidden van de stad: Het verhaal van Emmaüs.

Maar mag ik beginnen met een kort woord van Philippe Vandenberg, een moderne kunstschilder, overleden in 2009:

“Voed jezelf. Lees, reis, raak alles aan, laat je aantasten, eet, bid, heb verdriet, revolteer, geniet, wees verwonderd en vooral, vooral nieuwsgierig. Niets is te min”

Lied: Mens voor de mensen zijn, p. 8

Openingsgebed

Hilde

God, dat wij ons niet laten verontrusten
door de steeds onverwachte gebeurtenissen

die rusteloos op ons afkomen.
Dat wij ons niet laten misleiden
door het nyhilistische wauwelen
op allerlei social media.
Dat wij ons niet laten opjutten
door reclameboodschappen allerhande
die ons een te gemakkelijk leven voorstellen.
Maar dat wij opstaan om te blijven zoeken
naar de echte waarden die het leven zinvol maken.
Dat wij ons laten aanraken door de liefde
zodat onze diepste emoties blijven:
geloof, hoop en liefde.
Daarvoor bidden wij, God.

Een bezinningstekst

Nicole

Er blijft genoeg

Als tijden
grauw en grimmig zijn,
als onheil
iemand hard
in het gezicht slaat,
als er geen middelen
voorhanden zijn
om leed
een greintje te verzachten,
als kwetsbaarheid
of onmacht
je als vrieskou
in de kleren kruipt
en leven even niet
is om te buigen,
laten wij dan
andere middelen verzinnen.

Zoals
de ramen van ons hart
wijd open zetten.

Ballonnen oplaten
en daarmee de hemel kleuren.,
De aandacht voor elkaar
verpakken
in doodgewone dingen,
een kommetje dampende soep
of vers gebakken brood.
Met geestdrift en met hoop
iemand toch
aan het dromen zetten.
De handen uit de mouwen steken
om tunnels aan te leggen
van verbondenheid.
Er blijft altijd genoeg
dat het verschil kan maken.
En dat zo ongetwijfeld
bij jou of mij of ergens toch
bij iemand
voor een ogenblik
van heling zorgt.

Kris Gelaude

Een lied: Ik zal niet rusten, p. 81

Verhaal van de Emmaüsgangers

Twee leerlingen gaan naar Emmaüs

¹³Op diezelfde dag gingen twee leerlingen van Jezus op weg naar het dorp Emmaüs. Dat dorp ligt ongeveer 12 kilometer van Jeruzalem. ¹⁴Ze spraken met elkaar over alles wat er gebeurd was. ¹⁵Terwijl ze zo liepen te praten, kwam er iemand bij hen lopen. Het was Jezus, ¹⁶maar de leerlingen herkenden hem niet.

Een gesprek onderweg

¹⁷Jezus vroeg: 'Waar praten jullie over?' Verdrietig bleven de twee leerlingen staan. ¹⁸Eén van hen heette Kleopas. Hij zei tegen Jezus: 'Jij komt hier zeker niet vandaan? Weet je niet wat er de afgelopen dagen in Jeruzalem gebeurd is?' ¹⁹Jezus vroeg: 'Wat dan?'

Toen vertelden de leerlingen wat er gebeurd was met Jezus. Ze zeiden: 'Jezus uit Nazaret was een profeet van God. Zijn bijzondere woorden en machtige daden maakten diepe indruk op het hele volk. ²⁰Maar de priesters en de leiders wilden dat Jezus gedood zou worden. Daarom hebben ze hem weggebracht en aan het kruis gehangen. ²¹Wij hoopten dat Jezus gekomen was om Israël te bevrijden. Maar nu is het al de derde dag na zijn dood.

²²⁻²³Vandaag hebben een paar vrouwen uit onze groep ons erg in de war gebracht. Ze zijn vanmorgen heel vroeg naar het graf gegaan. Toen hebben ze ontdekt dat het lichaam van Jezus er niet lag. Dat kwamen ze ons vertellen. Ze hebben zelfs engelen gezien, die zeiden dat Jezus leeft. ²⁴Sommigen van ons zijn toen ook bij het graf gaan kijken. En alles was precies zoals de vrouwen gezegd hadden. Maar Jezus hebben ze niet gezien.'

Jezus geeft de twee leerlingen uitleg

²⁵Toen zei Jezus tegen hen: 'Wat zijn jullie toch dom. Jullie begrijpen het nog steeds niet! Waarom geloven jullie niet wat de profeten gezegd hebben? ²⁶Jullie wisten toch dat de messias eerst moest lijden voordat hij koning kon worden?' ²⁷En Jezus legde hun uit wat er over hem in de heilige boeken stond. Hij begon bij de boeken van Mozes en al de profeten.

De twee leerlingen herkennen Jezus

²⁸Toen kwamen ze bij het dorp Emmaüs. Jezus deed alsof hij verder wilde reizen. ²⁹Maar de twee leerlingen hielden hem tegen en zeiden: 'Blijf toch bij ons. Want de dag is bijna voorbij, het wordt al donker.' Toen ging Jezus met hen mee.

³⁰Tijdens het eten nam Jezus het brood. Hij dankte God, brak het brood in stukken en deelde het uit. ³¹Op dat moment herkenden de leerlingen Jezus. Maar direct daarna zagen ze hem niet meer.

³²De twee leerlingen zeiden tegen elkaar: 'Had jij onderweg ook al zo'n bijzonder gevoel? Er was iets toen hij met ons praatte en de heilige boeken uitlegde.' ³³En meteen stonden ze op en gingen terug naar Jeruzalem. Ze gingen naar de elf leerlingen, die daar bij elkaar waren met de andere leerlingen.

Duiding

De Emmaüsgangers: een verhaal van hoop. De hoop begint op het moment dat de vreemdeling verdwijnt uit hun gezicht. Dan pas ervaren zij dat er opnieuw toekomst is. Een toekomst van ontmoeting en verbondenheid.

Wij hebben enkele mensen van Emmaüs uitgenodigd. Wij willen hen enkele vragen stellen.

Onder de vorm van dialoog

Hoe is het begonnen en hoe is het gegroeid?

Wat is de missie?

Welke activiteiten?

Welke aspecten van de werking?

Dit jaar is het een "scharniermoment"? Wat betekent dit?

Uitnodiging om bijkomende vragen te stellen...

Lied: Er is een steen verlegd, p. 22

Praktische punten en omhaling

Vrije voorbeden

met acclamatie: Gaan waar geen wegen gaan, p. 85

Inleiding op het tafelgebed.

Ignace

Het is de week van de poëzie. Als inleiding op het tafelgebed, een gedicht van Ida Gerhardt.

De disgenoten van Ida Gerhardt

Het simpele gerei,
het brood dat is gesneden,
de stilte, de gebeden-
want de avond is nabij

Uit tranen en uit pijn
dit samenzijn verkregen:
bij sober brood de zegen
twee in uw naam te zijn.

Waar aan de witte dis
Uw teken wordt beleden
Verschijnt Gij - : 'u zij vrede'.
Gij Brood – gij Wijn – gij Vis.

Ida Gerhardt

Tafelgebed 2

Onze Vader

Onze Vader in de hemel, p. 83

Delen van brood en wijn

BOOMGEBED...

Laat ons bomen van mensen worden.

Ignace

- Bomen van mensen worden we
als het goed is in onze omgeving te toeven ;
als we mild zijn in ons oordeel,
zoals de schaduw van een boom mild is in de zomer ;
als we tijd maken voor mensen die door het leven niet gespaard worden,
zodat zij bij ons kunnen schuilen,
zoals je kan schuilen onder de bomen tegen een hevige regenbui.
Moge ons huis een thuis zijn voor vrienden en familie,
zoals de vogels in de bomen een veilige rustplaats vinden,
waarop ze regelmatig terug kunnen vallen, en bij wie zij altijd welkom zijn.

Hilde

- Bomen van mensen worden we
als we erin slagen de tegenslagen uit het verleden van ons af te zetten,
zoals een boom zijn dode takken afstoot,
om overeind te blijven en niet te zwaar belast te worden.
Wij zijn niet bang ons bloot te geven of onze pluimen te verliezen.
Zoals bomen door het verliezen van hun blad
de bodem rond hen beschermen,
zo willen wij samen een nieuw leven mogelijk maken.

Ignace

Bomen van mensen worden we
als we kunnen rekenen op onze wortels,
als we een paar goede vrienden hebben,
waarop we altijd kunnen terug vallen
en waaruit wij de kracht putten om verder te groeien.
Dankzij hen dragen wij vruchten,
waar anderen nieuwe moed uit halen om verder te leven,
zoals bomen met stevige wortels rijke vruchten geven
waaraan wij ons gratis mogen voeden.

Hilde

- Bomen van mensen worden we
als we andere mensen ontmoeten
die samen met ons willen verder leven
en aan onze zijde willen staan,

zonder beslag op ons te leggen of onze vrijheid te ontkennen.
zoals bomen graag in elkaars buurt groeien
maar ruimte laten om elkaar niet te verstikken.

Ignace

- Bomen van mensen worden we
als we stormen trotseren en rechtop blijven staan,
waar anderen wanhopig zijn en de moed verloren hebben.
Wij blijven altijd en overal onszelf, zoals een boom
zichzelf blijft door de seizoenen van het leven heen.
Wij verliezen Hem, die ons aan elkaar heeft gegeven, niet uit het oog,
zoals bomen omhoog groeien, met hun takken naar de hemel.

Slotgedachte

Een gedachte over “viering”.

Bewust vieren is een manier om het leven aandacht en betekenis te geven, in vreugde en in ernst. Je kunt vieren met vrienden, met vreemden of in je eentje. Je kunt feestelijk vieren met taart en kaarsjes, ritueel vieren met intenties en mantra's, of strijdvaardig vieren met slogans en protest. Je kunt vieren in wilde extase of in stille gelukzaligheid. In elk feest, hoe groot of klein ook, raken het menselijke en het transcendente even aan elkaar.

Slotlied: Lied van de levensweg, p. 1

Vredeswens